

ומתצינן: **אלא** בגזירה שוה למדנו לאזהרת שחיטה בחוץ, כדרכי יוחנן.

דאמר רבי יוחנן: אתיא לאזהרת שחיטה בחוץ בגזירה שוה **"הבאה—הבאה"** מהעלאה בחוץ.

מה להלן, בהעלאה בחוץ, לא ענש הכתוב **אלא אם כן הזהיר. אף כאן**, בשחיטה בחוץ, לא ענש **אלא אם כן הזהיר**. כי גזירה שוה המופנית לצורך לימוד זה הרי היא נחשבת כאילו נכתב הדבר במפורש, ואין זה לימוד "מן הדין".

רבא אמר: אזהרה לשחיטה בחוץ נלמדת בהיקש, כדרכי יונה.

דאמר רבי יונה, נאמר "שם תעלה עולותיך ושם תעשה", **אתיא "שם"** האמור בעשיות הקרבן מ"שם" האמור בהעלאה, בהיקש. (21) מה להלן, בהעלאה, **לא ענש אלא אם כן הזהיר, אף כאן**, בשחיטה, **לא ענש אלא אם**

כן הזהיר.

והוינן בה: **אשכחן מוקטרי פנים**, שנשחטו בפנים, שהיה עליו להעלותם כדינם בפנים, והעלן בחוץ, ולכן חייב על העלאתן.

מוקטרי חוץ, ששחטן בחוץ, וכבר נפסלו בשחיטתן, ואחר כך העלם בחוץ, מנלן שחייב?

אמר רב כהנא: אמר קרא, "ואלהם תאמר: איש איש אשר יעלה עולה או זבח". וקרינן "ועליהם" שמשמעותו, על הראשונים, שהזהיר עליהם מקודם, דהיינו על שחוטי חוץ שנאמרו בפרשה לפני זה, **תאמר**, שאם העלה אותם בחוץ חייב.

מתקיף לה רבה, **מי כתיב "ועליהם תאמר"?** והרי **"ואליהם" כתיב**, ואם כן, **"ואליהם" קרינא!**

אלא, מוא"ו מוסיף על ענין ראשון נלמד

מן הדין.

וראה בגבורת ארי מכות (יח, ב) שהקשה כן ונקט שהמקריב בחוץ עובר בלאו הבא מכלל עשה, אך ראה בהערה 2 שיש צד שאין בו אלא ביטול עשה, ויתכן שעל כך אין מזהירין מן הדין, כי אינו "עובר" בעשה.

ובמנחת אברהם יישב את שתי הקושיות ע"פ המבואר בהערה הקודמת שנידון הגמרא ללמוד מהקל וחומר לאו מיוחד לשחוטי חוץ כדי לחייב עליהם קרבן, ועל כך מקשינן שאין מזהירין מן הדין במקום שיש עונש ועשה אלא משום שהלימוד הוא שהאיסור נכלל בלאו שלמדים ממנו, אבל על לאו מחודש אין למדים.

21. רש"י פירש שהוקשו שאר עשיות להעלאה,

חנוך [קפו] הקשו מכאן לדעת הרמב"ם [סהמ"צ שורש יד] שכתב כי על עונש המפורש בתורה מזהירין מן הדין. **ובאבן האזל** [פי"ח מסנהדרין] כתב שדברי הרמב"ם הם רק באופן שלא התחדשה מן הדין שום תוספת בעונש, ובהכרח שיש אזהרה כי לא ענש הכתוב אלא אם כן הזהיר, אך כשלא התפרש אלא חיוב כרת, וע"י לימוד אזהרה מן הדין אתה בא ללמוד גם מלקות וקרבן על השוגג, ודאי שב הכלל שאין מזהירין מן הדין.

ובמנחת חנוך [שם] ומצפה איתן הקשו עוד על שיטת המגיד **משנה** [מאכא"ס שם] שבמקום שיש גם עשה מזהירין מן הדין, והמקריב בחוץ יש עליו גם עשה [כמבואר ברמב"ם פי"ח ממעה"ק ה"א] ולמה לא נזהירנו